

Publicerad 2014-04-04 15:54 av Shyama

Bursting of the heart

Hennes hjärta värkte, det kändes som om det var omgivet av ett skal av sten som bara ville explodera.

Hon visste att stenen kring hennes hjärta inte skulle vara där för evigt, upplevelsen av att känna hjärtats väggar brista hade hon upplevt och hennes längtan att få vila i den upplevelsen var så stark, så stark, ibland starkare än livet självt tyckte hon.

Denna längtan kom oftare nu, den nästan

drabbade henne och med den kom tårarna, var kom dom ifrån ?

Var hade dom sin källa ?

Dom kändes som en stor flodvåg av renande kraft och det kändes alltid så fridfullt och tryggt efteråt.

Det tycktes verka som om detta var Guds sätt att bryta sig igenom henne.

Hon kunde känna en närvaro, så trygg och kärleksfull omge henne i de stunderna.

Men det var smärtsamt också, hennes längtan var så stark att det kändes som om hennes kropp inte skulle kunna härbärgera den, som om hon skulle explodera i den och ibland önskade hon att så skulle ske,

vad skulle hända då ? skulle hon utplånas ?

Eller skulle hon kanske bli hel utan begränsningar ?

Denna våg av längtan kändes som en stor kärlek men också som en stor sorg som på något sätt gick hand i hand.

Var det så att sorgen öppnade dörren till hjärtat för att kunna ta emot en upplevelse av en större kärlek ?

En sak visste hon, hjärtat var inte bara en muskel, ack nej,

i hjärtat bodde svaret på vem hon egentligen var när alla lager av olika identiteter hade skalats av, hon visste att en enorm kärlek bodde där och att den källan var outtömlig,

friheten hade sitt säte där, oh Gud vad hon längtade efter att bli fri, att bara vara, och att låta denna underbara kärlek flöda igenom varje cell i kroppen, att bara vara...So´ham....

- Shyama -

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Shyama med Poeter.se id #47378 innehar upphovsrätten